

[Lundberg.] ringsformændene, og det er givet, at det kun er en lille Procent af de ansatte Ejendomsværdier, der paaklages, som nogen Sinde kommer ind for Over-Skyldraadet. Det er derfor af den allerstørste Vigtighed, at dette Arbejde først og fremmest gøres rigtigt ude omkring i Kommunerne af de paagældende kommunale Vurderingsmænd, og at man ikke i alt for mange Tilfælde spekulerer paa eller i alt Fald skæver hen til Nabokommunen for at passe paa, at man ikke kommer højere med Ansættelsen end Nabokommunens Vurderingsmænd, men i hvert enkelt Tilfælde søger det rigtige og rette.

Lige saa vigtigt eller endnu vigtigere er det, at Skyldraadene paaser, at der er Ligelighed mellem Ansættelserne i Amtets Kommuner, og at Over-Skyldraadet paaser, at Ansættelserne i de enkelte Amter staar i Forhold til hinanden. Jeg tror, at det nok skal gaa.

Der har i de sidste Par Aar været kritiseret en hel Del over Vurderingsmyndighederne; det er vel ikke saa unaturligt, at der i en Vurderingsperiode, hvor Ejendommene falder i Pris, lettere kommer nogen Kritik frem end i en Tid, hvor Ejendommene stiger i Løbet af Vurderingsperioden. Under Krigen steg Ejendommene, for hver Gang der blev handlet med dem; da hørte man ikke Klager over, at Ejendomsskylden stod alt for lavt i Forhold til den konstaterede Købesum, men det er givet, at naar det gaar den anden Vej, vil det altid være fristende at pege paa, at Værdien er gaaet ned, og at Ejendommene ikke længere har den Værdi, de er ansat til af Vurderingsmyndighederne.

Jeg vil gerne, inden jeg slutter, sige, at naar der fra mange Sider er rettet stærke Angreb paa Over-Skyldraadet, maa man for det første, som jeg før sagde, ikke glemme, at det egentlig kun er et meget ringe Antal af Ansættelserne, som naar saa vidt; man maa heller ikke glemme, at dette Raad bestaar og maa, saaledes som hele Organisationen er, bestaa af Mænd, som har alt muligt andet, havde jeg nær sagt, ved Siden af. Men navnlig maa man ikke glemme, at de Embedsmænd, der staar i Spidsen for Ledelsen af Arbejdet, ligeledes

har Over-Skyldraadets Arbejde, om jeg saa maa sige som Nebengeschäft. Jeg kunde tænke mig, at Finansministeren vilde overveje Muligheden for, at man i Over-Skyldraadet søgte derhen, at Raadets Formand og Næstformand — eller Kontorchef, hvad han nu skulde hedde, det er jo underordnet — blev fastlønnede og fast knyttede til Over-Skyldraadet, saa at det ikke blot blev et Fritidsarbejde for dem; thi dette vil ikke i det lange Løb kunne gennemføres.

Jeg skal slutte med at sige, at naar det i Bemærkningerne siges, at 1924—27 steg Grundværdierne i København med 55, i Købstæderne med 28 og i Landkommunerne med 15, altsaa i alt med 98 Mill. Kr., og at det vilde have givet en Indtægt paa 3,3 Mill. Kr., hvoraf de $\frac{3}{4}$ altsaa skulde have været fordelt paa Kommunerne, hvis vi havde haft en Lov som denne, ja, saa viser det os, at vi allerede for mange Aar siden burde have vedtaget en Lov om Grundstigningsskyld. Kravet om, at de samfundsskabte Værdier ikke maa gaa i private Lodsejeres Lommer, kan ikke afvises, og Spekulationen i den Jord, som dens opvoksende Slægt har Krav paa, bør nu snarest muligt bekæmpes fra Lovgivningens Side.

I Henhold til de Betragtninger, jeg her saa kort som muligt har søgt at gøre gældende, kan jeg, som man vel ogsaa vil have forstaaet, takke den højtærede Minister, fordi han har fremsat Lovforslaget, og paa Socialdemokratiets Vegne tilsige det uforbeholden Støtte, navnlig hvis vi faar den lille Ændring i § 11, som jeg her har fremsat Ønske om. Vi ønsker, at Forslaget hurtigst muligt maa blive til Lov.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne, de genoptages i Aften Kl. 7 $\frac{1}{2}$.

Mødet udsat Kl. 4⁵.